

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎN C H E I E R E

privind inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Nicolae Daniliuc împotriva Președintelui Republicii Moldova,
Procuraturii Generale a Republicii Moldova, Curții de Apel Chișinău și
Judecătoriei Chișinău

(repararea prejudiciului moral cauzat prin infracțiune)

împotriva deciziei din 17 aprilie 2025 a Curții de Apel Sud, sediul
Comrat,

Dosarul nr: 2ra-464/25
Nr. PIGD 2-23080254-01-2ra-16092025

Recurs vădit neîntemeiat, conform art. 433 alin. (1) lit. f) Cod de procedură civilă, simplul dezacord al recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie temei de casare.

Judecătoria Hîncești, sediul Central – jud. E. Bulat
Curtea de Apel Sud, sediul Comrat - A. Mironov, V. Hudoba, M. Satirova

6 februarie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de Nicolae Daniliuc,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,
Ion Munteanu,
Gheorghe Stratulat, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 20 martie 2023, Nicolae Daniliuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva Președintelui Republicii Moldova, Procuraturii Generale a Republicii Moldova, Curții de Apel Chișinău și Judecătoriei Chișinău, solicitând repararea prejudiciului moral în sumă de 550.000 euro și compensarea cheltuielilor de judecată în cuantum de 10.000 lei.

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că la 04 ianuarie 2021 a sesizat Procurorul General cu o plângere penală prin care a solicitat pornirea urmăririi penale în privința mai multor persoane, invocând săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 284, art. 327 alin. (3) și art. 328 alin. (3) Cod penal. Acesta a indicat că plângerea sa viza pretinse acțiuni ilegale legate de decizia Comisiei de etică și disciplină a Uniunii Avocaților din 07 decembrie 2020, prin care i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub forma retragerii licenței pentru exercitarea profesiei de avocat.

3. Reclamantul a susținut că anterior, la 25 mai 2020, a notificat Uniunea Avocaților despre retragerea sa din calitatea de membru, apreciind că nu mai putea fi supus jurisdicției disciplinare a acestei organizații și că numai Ministerul Justiției era competent să dispună asupra licenței sale profesionale. Totodată, a invocat că decizia disciplinară respectivă ar fi fost determinată de pretinse represalii instituționale, fiind contrară prevederilor Constituției Republicii Moldova, Declarației Universale a Drepturilor Omului, Pactului internațional cu privire la drepturile civile și politice și Convenției europene a drepturilor omului, în special sub aspectul libertății de asociere.

4. A susținut că Procuratura Republicii Moldova nu a asigurat examinarea completă, obiectivă și efectivă a plângerilor sale penale, limitându-se la răspunsuri formale, fără emiterea unor ordonanțe motivate privind pornirea sau refuzul pornirii urmăririi penale. În acest context, a contestat acțiunile procurorilor și ale organului de urmărire penală în procedura prevăzută de art. 313 Cod de procedură penală, însă plângerea sa a fost respinsă prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 05 iulie 2021, soluție menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2021, prin care recursul a fost declarat inadmisibil.

5. Reclamantul a apreciat că aceste soluții sunt contrare principiului procesului echitabil și obligației pozitive a statului de a efectua o investigație efectivă, făcând trimitere la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, inclusiv cauzele Souminen contra Finlandei, Fomin contra Moldovei, Van de Hurk contra Țărilor de Jos și Mătășaru și Savinschi contra Moldovei.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

6. Prin [hotărârea Judecătoriei Hîncești, sediul Central, din 21 iunie 2024](#), cererea de chemare în judecată depusă de Daniliuc Nicolae a fost respinsă ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

7. La 17 iulie 2024, Nicolae Daniliuc a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând casarea acesteia și admiterea pretențiilor sale, inclusiv încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată. La 29 ianuarie 2025, apelantul a depus apelul motivat, invocând aplicarea eronată de către prima instanță a prevederilor Legii nr. 1545/1998.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

8. Prin [decizia Curții de Apel Sud, sediul Comrat din 17 aprilie 2025](#), apelul declarat de Nicolae Daniliuc a fost respins și menținută hotărârea din 21 iunie 2024 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central.

9. În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că prima instanță a apreciat corect că circumstanțele invocate de apelant nu se încadrează în condițiile legale care atrag răspunderea statului pentru prejudiciul moral pretins. Actele judiciare și actele procesuale ale organelor de urmărire penală nu pot constitui obiect al răspunderii materiale sau morale decât în cazul în care culpa este constatată printr-o hotărâre judecătorească definitivă, situație care nu se regăsește în speță.

10. Instanța a subliniat că dezacordul apelantului cu răspunsurile Procuraturii Republicii Moldova și cu soluțiile pronunțate de Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana și Curtea de Apel Chișinău nu intră în domeniul de aplicare al Legii nr. 1545/1998 și nu justifică acordarea despăgubirilor morale, nefiind constatată vreo încălcare a dreptului la examinarea plângerii penale.

11. Instanța de apel a constatat lipsa întrunirii elementelor răspunderii civile delictuale, întrucât apelantul nu a demonstrat existența unei fapte ilicite imputabile statului și nici legătura de cauzalitate dintre actele autorităților și prejudiciul invocat, conform art. 118 Cod de procedură civilă. Normele constituționale și

internaționale invocate au caracter general și nu pot fundamenta răspunderea statului în absența unei ilegalități concrete stabilite în condițiile legii.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

12. La 14 iulie 2025, Daniliuc Nicolae a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Sud, sediul Comrat, din 17 aprilie 2025, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, precum și adoptarea unei hotărâri noi, prin care acțiunea să fie admisă integral.

13. În motivarea recursului, recurentul a invocat că instanța de apel nu a examinat efectiv motivele de apel, limitându-se la o motivare formală și generală. Totodată, acesta a susținut că instanțele inferioare au aplicat eronat Legea nr. 1545/1998, deși acțiunea nu a fost întemeiată pe această lege, modificând nejustificat cadrul juridic al litigiului.

14. Recurentul a mai susținut că instanțele au omis să analizeze modul de soluționare a plângerii penale din 04 ianuarie 2021, contrar prevederilor art. 274 Cod de procedură penală, invocând lipsa unei ordonanțe motivate de refuz al urmăririi penale. În opinia sa, hotărârile instanțelor inferioare sunt nelegale și insuficient motivate, fiind pronunțate cu încălcarea normelor de drept material și procesual, motiv pentru care a solicitat casarea acestora și admiterea acțiunii.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

15. Art. 431 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători”.

16. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

17. Art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432. Instanța invocă, din oficiu, neatragera în proces a persoanelor ale căror drepturi sunt lezate prin hotărâre”.

18. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat”.

19. Art. 440 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților”.

MOTIVAREA INSTANȚEI

20. Sub aspectul termenului de declarare a recursului, Completul de judecată reține că dispozitivul deciziei Curții de Apel Sud, sediul Comrat, a fost pronunțat în ședință publică la 17 aprilie 2025, iar copia integrală a deciziei motivate a fost expediată participanților la proces la 24 iunie 2025 (f.d. 195). Prin urmare, recursul declarat de Nicolae Daniliuc, la 14 iulie 2025, se consideră depus în termen (a se vedea pct. 16).

21. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și art. 432 din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție verifică legalitatea deciziilor instanțelor de apel exclusiv prin prisma temeiurilor de recurs prevăzute de lege, iar potrivit art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, recursul este inadmisibil dacă este vădit neîntemeiat.

22. Potrivit practicii judiciare constante, recursul trebuie să conțină o argumentare juridică clară și pertinentă, din care să rezulte existența unor erori de drept material sau a unor vicii procedurale esențiale. Recursul nu constituie o cale de rejudecare a fondului cauzei, ci are ca obiect exclusiv controlul de legalitate al deciziei instanței de apel. Simplele nemulțumiri față de soluția pronunțată, neînsoțite de critici juridice concrete, nu întrunesc condițiile de admisibilitate.

23. Analizând motivele invocate în recursul declarat de Nicolae Daniliuc, Completul de judecată constată că acestea nu corespund cerințelor art. 432 din Codul de procedură civilă, fiind orientate, în esență, spre reiterarea susținerilor formulate anterior și contestarea soluțiilor instanțelor inferioare prin prisma propriei aprecieri subiective asupra circumstanțelor cauzei.

24. Susținerile privind pretinsa neexaminare efectivă a apelului, aplicarea eronată a Legii nr. 1545/1998 și interpretarea greșită a circumstanțelor legate de soluționarea plângerii penale nu sunt însoțite de argumente juridice apte să demonstreze existența unor erori de drept material sau procesual imputabile instanței de apel.

25. Contrar celor afirmate de recurent, instanța de apel a analizat pretențiile reclamantului prin prisma condițiilor răspunderii civile delictuale și a reținut în mod întemeiat că nu a fost demonstrată existența unei fapte ilicite imputabile autorităților publice și nici a legăturii de cauzalitate dintre acțiunile acestora și prejudiciul moral pretins. Totodată, instanța de apel a stabilit corect că simplul

dezacord al reclamantului cu răspunsurile Procuraturii Republicii Moldova și cu soluțiile instanțelor penale nu poate constitui temei pentru angajarea răspunderii statului în sensul art. 2006 Cod civil.

26. Completul de judecată constată că recurentul nu indică norme concrete de drept material a căror aplicare ar fi fost denaturată și nu demonstrează existența unor încălcări procedurale calificate care să atragă incidența motivelor de casare prevăzute de art. 432 din Codul de procedură civilă. Invocarea dispozițiilor constituționale și internaționale are caracter general și nu este susținută de identificarea unei ilegalități concrete stabilite în condițiile legii.

27. De asemenea, criticile privind lipsa unei ordonanțe motivate de refuz al urmăririi penale vizează aspecte ce țin de procedura penală și de controlul actelor procurorului, pentru care legislația prevede mecanisme procesuale distincte, care nu pot fi substituite printr-o acțiune civilă în repararea prejudiciului moral.

28. Completul de judecată reține că motivele invocate în recurs nu relevă erori de drept material sau procedural în sensul art. 432 din Codul de procedură civilă, ci exprimă nemulțumirea recurentului față de soluția instanței de apel și tind să determine o reexaminare a situației de fapt, inadmisibilă în procedura de recurs.

29. În aceste circumstanțe, Completul de judecată constată că cererea de recurs nu întrunește condițiile de admisibilitate prevăzute de lege și se respinge ca fiind vădit neîntemeiat.

30. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă.

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Nicolae Daniliuc.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat